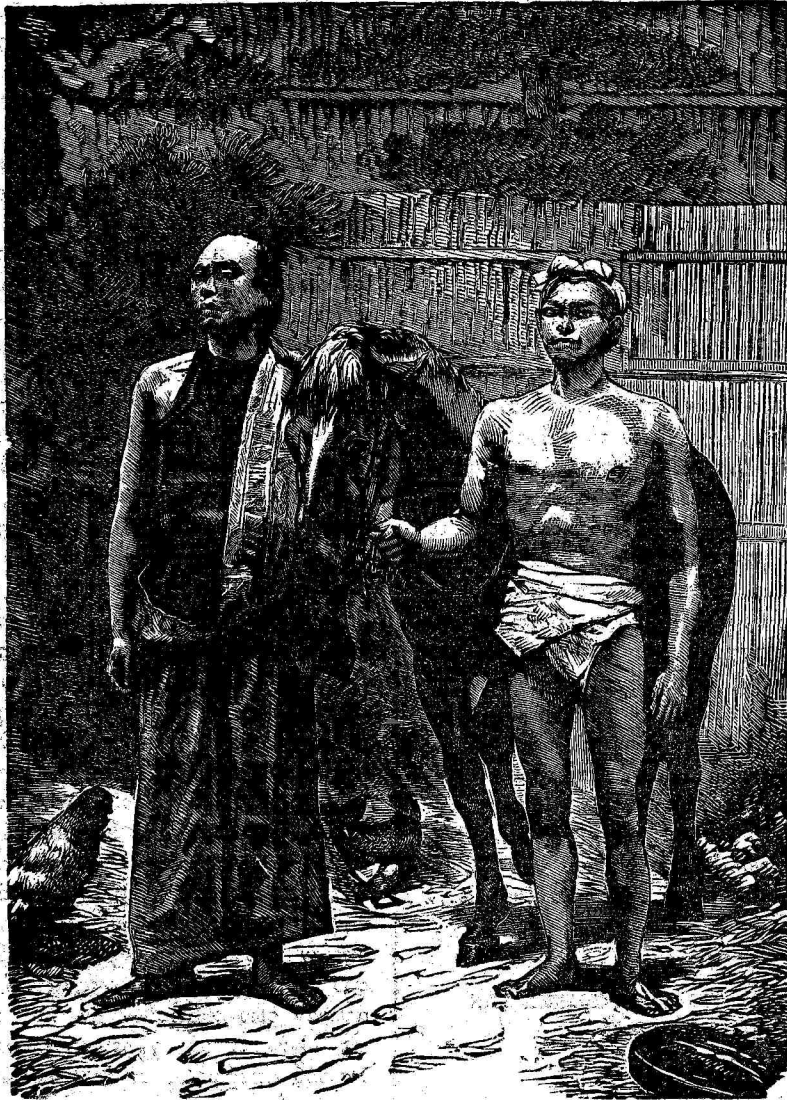

τῆς καὶ τὰ ὀλίγα χρήματα, ἅτινα ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς ἐκ τοῦ Φρουρίου. «Προσφιλής μοι νεαρά δεσποινίς,» εἶπε, «δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σοὶ ἀναμνήσω ὅτι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἐλευθερία εἶναι ἀγαθὰ ἀβέβαια· ἐάν λοιπὸν συμβῇ τι εἰς ἐμέ, διὰ τῶν πραγμάτων καὶ χρημάτων τούτων, τὰ ὅποια ἔφερες, δά δυνήθης νὰ διατηρηθῇς ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ, ἕως οὗ ἐπέλθωσιν εὐνοϊκώτεραι ἡμέραι.»

Ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐκείνης ἡ Ῥόζα κατέστη λίαν προσφιλὴς πρὸς τὰ μέλη τῆς μικρᾶς ταύτης οἰκογενείας ἕνεκα τῆς καλλίστης ταύτης διαθέσεως, τῶν ὑποχρεωτικῶν τρόπων καὶ τὴν μεγάλην ταπεινοφροσύνην αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ λύπη εἶχεν ἐκδιώξει τὸ εὐθυμον τῆς νεότητος· ἐμεῖς δὲ μὲν ἐνίοτε διὰ τὰς ἀστείαις παρατηρήσεις τῆς Ἀγνῆς οὕσης εὐθύμου χαρακτήρος, ἀλλ' οὐδέποτε εἰσεβὴν γελῶσα. Μετὰ συγκινήσεως παρετήρει ἡ οἰκογένεια αὕτη ὅτι ἡ Ῥόζα προσεπάθει νὰ καταπνίξῃ πάντα γεναγμὸν καὶ ὅτι σπανίως ἔκαμνε λόγον περὶ τῆς φυλακίσεως τοῦ πατρὸς τῆς ἐν τῷ Φρουρίῳ τοῦ Ἑμβῆ καὶ περὶ τῶν ὑποτιθεμένων παθημάτων αὐτοῦ, ἀν καὶ ἀδιαλείπτως ἐσυλλογίζετο περὶ τούτου.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΕΞ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑΙ

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 14).

Ἡ Κανασάα, τρεῖς λεύγας περίπου ἀπέχουσα τῆς Γοκογάμας, κεῖται ἐν τινι θαλάττῳ κόλπῳ, εὐκόλως δὲ δύναται τις νὰ φθάσῃ ἐκεῖ εἴτε διὰ ξηρᾶς, εἴτε διὰ θαλάσσης. Ἀπὸ τέρω κεῖται ἡ Καμακούρα, εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁποίας, ἐν μέσῳ λαμπροῦ δάσους καλῶν,

δύναται τις νὰ θαυμάσῃ τὸ κολοσσιαῖον ἄγαλμα τοῦ Βούδδα, καλούμενον Δαιδούτς. Τὸ μέγιστον τοῦτο κατασκευάσμα εἶναι μίᾳ τῶν μᾶλλον ἁζίων λόγων ἀποδείξεων τῆς Ἰαπωνικῆς δεξιότητος. Τὸ εἶδωλον παρίσταται καθήμενον, μὲ τὰς χεῖρας ἡνωμένας, τοὺς ὀφθαλμούς κεκλεισμένους καὶ τὴν κεφαλὴν ὀλίγον κεκλιμένην πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἐν στάσει σκέψεως. Ἔχει ὕψος ἐξήκοντα πέντε ποδῶν ὑπεράνω τοῦ βάρθρου καὶ τῶν βαθμίδων ἐφ' ὧν στηρίζεται· ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσὶ

τεθειμένα δύο μεγάλα πρεπῆ ἀγγεῖα ἐξ ὀρειχάλκου θαυμασίας ἐργασίας, περιέχοντα ἕκαστον ἀνὰ ἓν φυτὸν λωτοῦ.

Ἡ κατοικία τοῦ ἱερέως τοῦ ὑπηρετούντος τὴν θεότητα ταύτην εἶναι πλησίον κατεσκευασμένη, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δὲ τοῦ εἰδώλου αὐτοῦ εὑρίηται παρεκκλήσιον μετὰ βωμοῦ φωτιζόμενα δι' ὁπῆς ἡνεωγμένης ἐπὶ τοῦ λαίμου αὐτοῦ. Τὸ μέγα ἐκεῖνο ἄγαλμα εἶναι καλῶς ἀνελογισμένον· ὅπως σχηματίσῃ τις ἰδέαν τοῦ μεγέθους του, πρέπει νὰ μάθῃ ὅτι συνήθους ἀναστήματος ἀνὴρ δύναται νὰ καθήσῃ ἀνέτως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς ρινὸς του!

Ἐν τοῖς προαστείοις τοῦ Καμακούρα καὶ εἰς τὴν ἄκρον μεγάλῃς λεωφόρου πεφυτευμένης διὰ μεγαλο-

πρεπῶν δένδρων εὐρίσκει τις ἔτι τοὺς ναοὺς καὶ τὰ οἰκοδομήματα τὰ ἀφιερωμένα εἰς θεότητα καλουμένην Χασιράν. Ὁ κεντρικὸς ναὸς κεῖται ἐπὶ ὕψωματος ὑποστηριζόμενου διὰ τοίχων ἀμέτρου πάχους. Ἀνέρχεται τις ἐκεῖ διὰ ἐβδωμάκοντα λιθίνων βαθμίδων. Ἐν τῷ ναῷ εὐρίηται δύο μεγάλα εἶδωλα ξύλινα περιτοιχισμένα διὰ κιγκλίδων, ἐφ' ὧν οἱ προσκυνῶνται θέτουσιν ὡς προσφορὰν τὰ ὑποδήματα καὶ σανδάλια αὐτῶν. Πέριξ εἰσὶ μικρὰ παρεκκλήσια καὶ πολλοὶ κα-

τοικίαι διὰ τούς ἱερεῖς ἐν οἷς ἐκθέτουσιν ἅγια λείψανα. Ὁ ναὸς τοῦ Χατσιμάν, καίτοι δὲν ἀνήκει εἰς οὐδὲν ἰδιαιτέρον ἀρχιτεκτονικῆς εἶδος, σχηματίζει ὄγκον λίαν ἐπιβάλλοντα διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ στέγης, τὰ γλυπτὰ αὐτοῦ πλαίσια τὰς στερεοπήκτους δύρας καὶ τὰς σιδηρὰς κιγκλίδας. Πάντα ταῦτα περιστοιχόμενα ὑπὸ κέδρων καὶ πιτύων, σχηματίζουν εἰκόνα ἀξίαν θαυμασμοῦ. Οἱ Ἰάπωνες γινώσκουσι θαυμασίως νὰ ἐκλέγωσιν τὰς θέσεις ἐφ' ἧν κατασκευάζουσι τοὺς ναοὺς των. Τὸ ἐσωτερικὸν πάντων τῶν θρησκευτικῶν τούτων οἰκοδομημάτων εἶναι αξιοσημείωτον διὰ τὴν ἀπλότητα αὐτοῦ καὶ τὴν ἑλλειψιν παντὸς κοσμήματος. Αἱ ὕαλοι, αἱ καλύπτουσαι τοὺς τοίχους καὶ τὰς ὀροφάς, εἰσι καθαρὰ καὶ καλῶς γεγλυμμέναι· αἱ ψάθαι, αἱ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τεθεμενισμέναι, εἰσι λεπτόταται, ἀλλὰ πάντα εἰσὶν ἄνευ κοσμήματος! μόνος ὁ βωμὸς εἶναι κεκοσμημένος καὶ πολὺ ὁμοιάζει πρὸς τοὺς βωμοὺς τῶν ἐκκλησιῶν τῶν καθολικῶν.

Αὐναταί τις εἰς δύο ὥρας νὰ ἐπανεέλθῃ ἐφιππος ἐκ Καμακούρας εἰς Ὑκοχάμαν. Οἱ μικροὶ ἰαπωνικοὶ ἵπποι, καλῶς περιποιημένοι, εἰσὶν ἰσχυροὶ καὶ ἀριστα ἐξηρητημένοι. Ἐκαστος ἵππος ἔχει τὸν ὑπηρετὴν του ὅστις οὐδέποτε τὸν καταλείπει μόνον, κοιμώμενος παρ' αὐτῷ ἐν τῷ σταύλῳ, καὶ τρέχων ἢ βαίνων πάντοτε ἐμπροσθεν αὐτοῦ, ὅσον καὶ ἂν ᾖ μακρὸν τὸ διάστημα τῆς ὁδοποιρίας. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι βέτερος καλούμενοι, εἰσὶν ὡς οἱ βαγκῶ (οἱ κομισταὶ φορεῖων), οἱ λεμβούχοι, οἱ ἀλιεῖς καὶ οἱ ἄλλοι βιομήχανοι τοῦ αὐτοῦ εἶδους, σχεδὸν ὁλόγυμνοι. Συνήθως ζωγραφίζουσι διὰ βελόνης ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτῶν διαφόρους παραστάσεις, ἀλλὰ μόνον οἱ πλούσιοι τοιαύτην πολυτέλειαν ἔχουσι, διότι πρέπει τις νὰ πληρώσῃ τοῦλάχιστον ἑκατὸν φράγκα καὶ ν' ἀφιερώσῃ πολὺν χρόνον μὴ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ πόνου ὃν ὑφίσταται πρὸς τοῦτο.

Ὅταν οἱ βέτερος τρέχουσιν ἐνώπιον τῶν κυρίων των, φέρουσι συνήθως σανδάλια ἐξ ἀχύρου ζακέτταν κυανόχρουν καὶ μάκτρον βαμβακερὸν δι' οὗ περιδένουσι τὴν κεφαλὴν. Εἰσὶν ἰσχυροὶ, ῥωμαλέοι, μέσου ἀναστήματος, λίαν ἐγκρατεῖς, καὶ συνδεδεμένοι μεταξύ των διὰ τινος συνεταιρισμοῦ οὗ ὁ πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ τὰ ξίφος.

ΜΕΣΑ ΔΙ' ὧΝ ΑἸΝΑΤΑΙ ΤΙΣ ΝΑ ΕΜΠΟΔΙΣΗ ΤΗΝ ΣΗΨΙΝ ΠΟΛΛΩΝ ΟΥΣΙΩΝ.

(ὑπὸ Α. Κωνσταντινίδου).

δ) ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ. — Οἱ ἀρχαῖοι συνεθίζον νὰ διατηρῶσι τὸν σίτον ἐντὸς λάκκων ἢ μέθοδος αὕτη τῆς διατηρήσεως τοῦ σίτου, ἀρκούντως τελειοποιηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀρχαίων, ὑποστηρίζεται καὶ τώρα ὑπὸ τῶν νεωτέρων, κυρίως ὑπὸ τοῦ κόμητος Λαστετρή. Οἱ λάκκοι, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐμβάλλεται ὁ σίτος ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ Οὐγκαρῖα, ἔχουσι βάθος 26 μέτρων, ἐξορύττονται δὲ οἱ λάκκοι εἰς ἔδαφος ἐκλελεγμένον καὶ κατάλληλον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον· ὁ δὲ

σίτος διατηρεῖται ἐντὸς αὐτῶν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν καλῇ λίστῃ καταστάσει.

Διάφοροι δὲ μέθοδοι κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους προετάθησαν διὰ τὴν καλὴν διατήρησιν τοῦ σίτου· ἐκ τούτων δὲ θέλομεν ἀναφέρει πρὸ πάντων τὰς κεκλεισμένας σιταποθήκας τοῦ κόμητος Δεζιάν καὶ τοῦ Δουβρουίλ, τοῦ Ρουέν, τὴν κινητὴν σιταποθήκην τοῦ Βαλλερῦ, τοὺς ὑπογείους σιτοβολῶνας τοῦ Ἀρκέτου καὶ τοῦ Δογέρου κτλ. Εἰς πάντα δὲ τὰ εἶδη τῶν σιταποθηκῶν τούτων τῶν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον θαπανηρῶν ἐλήφθη πρόνοια νὰ ἐπικρατῶσιν αἱ ἐπόμεναι τρεῖς συνθήκαι· α) παντελὴς ἀπουσία τοῦ φωτός· β) παντελὴς ἀπουσία τῆς ὑγρασίας καὶ γ) χαμηλὴ καὶ ἀμετάβλητος θερμοκρασία, ἥτις ἐμποδίζει τὴν ζύμωσιν τοῦ σίτου, ὡς καὶ τὴν παραγωγὴν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν διαφόρων ἐντόμων, τὰ ὁποῖα καταστρέφουσι τὸν ἐν ταῖς σιταποθήκαις σίτον· ἐκ τῶν ἐντόμων τούτων γνωστὴ εἰς πάντα εἶναι ἡ λεγομένη σιταρόψειρα.

Ὁ Γαρρὼ καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Δογέρας παρετήρησαν ὅτι ὁ θεοῦχος ἄνθρωξ καὶ τὸ χλωροφόριον καταστρέφουσι τὰ ἐντομα, τὰ ὁποῖα φθείρουσι τὸν σίτον τῶν σιταποθηκῶν. Δύο δὲ γραμμάρια ἐκ τοῦ ὑγροῦ τούτου εἰς ἑκάστον ἑκατοντάλιτρον σίτου ἀρκοῦσι πρὸς καταστροφὴν τῶν ἐντόμων καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν, χωρὶς νὰ λάβῃ ὁ σίτος ἐκ τούτου καμμίαν ἀλλοίωσιν.

Ὁ δὲ Λέων Δουβούρ ἐδείξεν ἐν ἔτει 1844 μέσον ἀπλούστερον τοῦ προηγουμένου, δι' οὗ δυνάμεθα νὰ διατηρήσωμεν ἐπὶ πολὺ τὸν σίτον ἀναλλοίωτον. Τὸ μέσον τοῦτο συνίσταται εἰς τὸ νὰ πληρῶνται σίτου μεγάλα ξύλινα κιβώτια, τῶν ὁποίων τὸ ἐπίπωμα στηρίζεται διὰ μεγάλου λίθου· τὰ κιβώτια ταῦτα τίθενται κατὰ σειρὰν κατὰ ῥηκος τοῦ τοίχου, ὅστις εὐρίσκεται εἰς βάθος τοῦ ὑπερφύου τῆς οἰκίας· τὰ δὲ παράθυρα τοῦ ὑπερφύου τούτου πρέπει νὰ ᾖναι κεκλεισμένα πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ υπερβολικοῦ φωτός, τῆς θερμότητος καὶ τῆς ὑγρασίας. Ὁ σίτος τοιοιτοτρόπως τοποθετηθεὶς δὲν προσβάλλεται παντάπασιν ὑπὸ τῶν ἐντόμων καὶ ὑπὸ τῆς κόνεως, δὲν λαμβάνει καμμίαν κακὴν ὁσμὴν οὔτε ἀλλοίωσιν, ἥτις δύναται νὰ καταστήσῃ αὐτὸν ἀκατάλληλον πρὸς ἀρτοποιίαν, πρὸς βλάστησιν ἢ πρὸς πώλησιν. Ἡ μόνη δὲ δυσκολία, τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ἡ μέθοδος αὕτη τῆς διατηρήσεως τοῦ σίτου, εἶναι ἡ χρηματικὴ δαπάνη πρὸς τὴν ἀγορὰν τῶν κιβωτίων, ἂν καὶ τὰ ἅπαξ ἀγορασθέντα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ἐπ' ἀόριστον. Ὁ δὲ Περσὸς ἀπέδειξεν, ἐν ἔτει 1857, ὅτι εἰς τὸν σίτον, ὃν ὑποθέτουσι ξηρὸν, ὑπάρχει ὕδωρ $8\frac{1}{2}$ — $18\frac{1}{2}$ τοῖς ἑκατὸν, ὥστε, ὅταν πάντες οἱ κόκκοι τοῦ σίτου συναθροισθῶσιν εἰς ἓν μέρος, ἀναπτύσσουσι μετ' ὀλίγον μικράν τινα ἐξιδρωσιν, ἐνεκα τῆς ὁποίας ὁ σίτος ἀλλοιοῦται καὶ μάλιστα εἰς τὰ ὑγρὰ κλίματα. Τοῦτο δὲ θραύεται, ἂν ἀναμίξωμεν μετὰ τοῦ σίτου ὀλίγην ἀσβεστον τετριμμένην εἰς μικροὺς κόκκους. Ὁ δὲ ἐπιτήδειος οὗτος πειραματοργὸς ἀπέδειξεν ὅτι 60 λίτραι ἀσβέστου τιτάνου ἀρκοῦσιν εἰς 3,000 λίτρας σίτου.

Ἐνεκα δὲ τῆς ἀπλότητος καὶ τοῦ ἀποτελέσματος,